

Goeden morgen, vrienden.

Ik zal vandaag graag Uw aandacht willen hebben - tenzij U natuurlijk zelf vragen wilt stellen; U weet, dat is tegenwoordig op deze groepen toegestaan; of een onderwerp wilt opgeven; ik zal het eerst even vragen. Zijn er enige commentaren? Dan zou ik U er ook nog op willen wijzen, dat deze groepen op het ogenblik opengesteld zijn. Dus ik hoop, dat U daar goede nota van neemt. Omtrent de openstelling van de andere groepen, daarover moet nog met het bestuur worden overlegd, wanneer dat precies zal plaatsvinden.

Nou, dan zou ik graag met U willen spreken over een heel simpel dingetje weer. Ik zou n.l. eens willen spreken over het leven van bepaalde aardgeesten. Heeft U daar interesse voor? (Ja).

De mensen realiseren zich maar al te vaak niet, dat de mythe op zichzelf, dus het verhaal over oude goden en toestanden, het sprookje en de legende, eigenlijk ook een klein beetje op waarheid berust. Men zegt wel eens: "Geen koe zo bont, of er zit een vlekje aan" (men noemt geen koe bont of er zit een vlekje aan), maar we zouden ook kunnen zeggen: "Er bestaat praktisch geen mythe op de wereld, waar niet een ondergrond van waarheid in zit. In nu horen wij soms bij esoterische bewegingen, maar ook in veel sprookjes en in veel legenden vertellen over de aardgeesten. Dat begint eigenlijk al, wanneer we horen bij de Grieken b.v. van de Cyclopen, van degenen, die in de afgrond worden gecroond door Chronos en die daaruit voortkomende elke keer weer proberen om de wereld te veroveren.

Wij vinden datzelfde motief praktisch overal op de wereld terug. In wanneer het zo universeel is, dan kunt U wel begrijpen, dan zit er toch wel ergens een reden voor dit verhaal, voor deze wijze van stellen van het geval. We zouden het het simpelst zo kunnen zeggen: Toen de aarde nog een pas afkoelende massa was, waren er reeds geesten, die om een of andere reden getracht hebben in contact te komen met deze wereld en daar misschien te incarneren. Een aantal van hen is natuurlijk weer teruggegaan, omdat er geen mogelijkheid was. Maar anderen - vooral geesten, die betrekkelijk veel duister gewend waren - vonden een zekere aangename sfeer in het chaotische karakter, dat de aarde toen had. Er zijn altijd leidende krachten en geleidende geesten, die elke werdinggang van het materiële helpen leiden. En zo hebben dezen dan - toen deze geesten zich nu toch eenmaal met deze chaos, met deze wordende materie wilden verenigen - aan deze geesten de mogelijkheid geschapen om zichzelf iets op te bouwen, wat U waarschijnlijk een etherisch lichaam noemt. Dit etherisch lichaam is aangepast aan de kwaliteiten van het gesteente, kortom van alle voorkomende elementen.

Wanneer wij nu spreken over de aardgeesten, dan denken we natuurlijk in de eerste plaats aan die geesten, die in de gesteenten wonen. Denkt U maar b.v. eens aan de Nibelungensagen, waar wordt gesproken over een rijk van aardgeesten, dat beneden de aarde is gelegen. Hetzelfde vindt U b.v. in de Russische sprookjes terug, waar het land van de vuurvogel ook op een gegeven ogenblik achter de aarde en onder de aarde ligt.

Baba-jaga, ook weer bij de Russen, toont verschillende keren aan jongelieden, die dat willen, een weg, die leidt door een ingang ergens in een bos of door een grot tot een onderaards rijk.

De sprookjes, die een beetje dichterbij huis liggen, zoals dat van Vrouw Holle, wijzen er ook weer op, dat er een onderaards rijk bestaat, waarin krachten wonen, die in de natuur invloed hebben.

Wanneer we dan ook spreken over aardgeesten, dan moet U zich goed realiseren, dat we hier dus eigenlijk spreken over geestelijke invloeden, die soms een aanmerkelijk gezag en een aanmerkelijke invloed kunnen hebben over al hetgeen er op de wereld gebeurt. Ik hoop, dat U me niet vervelend vindt, wanneer ik Vrouw Holle daar verder bij haal. Het is n.l. zo aardig op te merken, dat alles in dat sprookje roept. Het brood roept: "Haal me er uit; ik verbrand." De appelboom zegt: "Schudt me; mijn appels zijn rijp." enz. We zouden dat ook kunnen gaan vertalen in minder kinderlijke termen en kunnen zeggen, dat er veel klassen van bewustzijn zijn, die bij de aardgeesten voorkomen, elk voor hen een zeker bewustzijn geven, over het algemeen ego-centrisch, dus volledig op het "ik" geconcentreerd, en daarom vanuit ons standpunt dierlijk, met enkele ervaringsmogelijkheden.

Dat deze op hun beurt deel uitmaken van het bezit of het rijk - als U het zo wilt zeggen - van meer bewuste aardgeesten. Tot zover, geloof ik, duidelijk genoeg en voor degenen onder U, die een klein beetje inzicht hebben in de instelling van het geestelijk gezag op deze wereld, geloof ik ook wel aanvaardbaar. We hebben dus te maken met verschillende klassen van aardgeesten. De meest bewuste daaronder kunnen we inderdaad zien als degenen, die vulkanische krachten, aardverschuivingen en aardbevingen vaak mede in de hand hebben. Zij zijn het vaak, die leven in de magma-haarden, net zo goed als in de grote rotsformaties. Aan de oppervlakte van de wereld zien we deze grote krachten zelden of nooit verschijnen. Maar op de wereld zelf wordt wel voortdurend hun werken kenbaar. Wat is hun taak?

Zij trachten de wereld voortdurend aan te passen aan de stoffelijke conditie plus haar geestelijke behoefte. De gehele wereld heeft een geestelijke uitstraling, geestelijke sfeer. Die komt voort uit de volken, maar ook uit het wezen aarde zelf als zodanig. In elke geestelijke invloed, die deze hatuurgeesten beriekt, wordt door hen gebruikt om hieruit een dadendrang te scheppen. De werkelijk meer bewuste aardgeesten zijn voor een zeer grote variëteit van uitstralingen vatbaar en weten deze te verwerken op een manier, die vaak verbluffend is. Op haat kunnen zij soms reageren door daar, waar de haat wordt uitgezonden, een aantal rampen te veroorzaken. Op liefde kunnen zij vaak antwoorden met een vergroting van vruchtbaarheid, een aanmerkelijke toenemende verwerking van stoffen, die juist voor de landbouw, voor de vruchtbaarheid van het land zelf dus noodzakelijk zijn. Zij kunnen reageren op de gedachten van de mensen door bronnen te laten ontstaan, daar waar de mogelijkheden hiervoor er zijn, maar ook door ze af te sluiten. U zult zeggen: "Hoe kunnen ze dat laatste doen?" Dat is heel eenvoudig. U weet, dat de uittreding van water voor een groot gedeelte bepaald wordt door de doorlaatbaarheid van onderlagen en de aanwezigheid van een niet-doorlatende laag, waarop het water a.h.w. staat en rust. Denkt U maar aan het principe van de arthesische put.

Nu is het voor zo'n aardgeest betrekkelijk eenvoudig om door een kleine aardverschuiving, een zeer kleine beweging dus in de aardkorst reeds b.v. zo'n laag van zandsteen of leisteen, waarop het water is blijven staan, te breken, zodat het water verdwijnt en de put droog wordt. Omgekeerd is het voor hen betrekkelijk eenvoudig, om de onderlinge doorlaatbaarheid van de verschillende gesteenten-lagen zodanig te regelen, dat het water gemakkelijk naar boven kan komen en aan de onderkant betrekkelijk simpel wordt geremd. Zo werken zij dus ook in direct contact en verband met de mensen. Zij hebben een veelzijdig bewustzijn, en kunnen worden gezien als wezens, die - ofschoon niet een gelijke ontwikkeling als de mens volgend - vaak zijn gelijke kunnen zijn in bewustzijn, in realisatie van geestelijke waarden zowel als in hun werkzaamheden op stoffelijk gebied.

Deze zijn echter in het rijk van de aardgeesten niet zo bijzonder talrijk. Want zoals ik reeds zei in het begin, was het vaak een zekere egoïstische drang plus een zoeken naar het chaotische, dat de meesten dezer geesten tot een incarnatie in de ongevormde materie heeft verleid. En hieruit volgt, dat de doorsnee aardgeest zeer sterk is ingesteld op zichzelf. Van een groot bewustzijn voor de om-wereld of een medegevoel met andere schepselen op die wereld is over het algemeen weinig of geen sprake. Van een behoefte tot leren evenmin. De aardgeest heeft n.l. alleen maar behoefte aan een voortdurende chaos. Vernietiging, verstoring van bestaande waarden, het afbreken is zijn ware vreugde. En om dergelijke aardgeest enkele menselijke werkzaamheden te leren, zoals in de sprookes - U weet wel, de schoenlappertjes, enz. - is heel erg moeilijk. Zelfs wanneer men ze zou kunnen dressereren, want het komt eigenlijk op dressuur neer - zal men ze slechts éénkele bezigheid goed kunnen leren. Men kan niet van hen verwachten, dat ze meer dingen tegelijk goed doen. Deze aardgeesten zijn natuurlijk niet geïnteresseerd in de sterk-gevormde gedachten van de mensen; ze zijn daarvoor bang. Zij verlaten dan ook over het algemeen gebieden, waar de mensen komen, of trekken zich zover mogelijk terug buiten het directe bereik van de mensheid. Er zijn verschillende grotten - zelfs hier in Limburg nog - maar ook b.v. in de Ardennen, waar aardgeesten nog wonen. Soms in aanmerkelijke hoeveelheden. Maar zij leven daar in het gesteente. En zodra de mens gebruik gaat maken van deze localiteiten, dan beginnen ze meestal met een verweer, het veroorzaken van instortingen, enz.; daarna verlaten zij de omgeving. Het gesteente, dat overblijft, is dan niet meer - wat wij noemen - beziield, en staat verder alleen nog maar onder de invloed van natuurlijke krachten en gebeurtenissen, waarbij dan de verweringsverschijnselen wel het grootste woord hebben in wat er verder gebeurt.

Nu moeten die kleine aardgeesten natuurlijk ook naar een geestelijke bewustwording zoeken. En het eigenaardige is, dat wij bij hen dan ook een zekere evolutie zien. Zij vinden n.l. soms op aarde wezens, die - ofschoon niet meer zuiver wezens der chaos en zelf een vorgevend principe in zich dragend - toch dicht staan bij hun primitieve vreugden, hun primitieve angsten.

Zij gaan er toe over om zich dan bij dergelijke geesten aan te sluiten. En dan komen we in het gebied van het sprookje terecht.

De huiskabouter is niet altijd alleen maar een waan. Er zijn inderdaad aardgeesten, die zich aan bepaalde huizen hechten. Ik kan er bij voegen, dat dit over het algemeen huizen zijn, die afgezonderd zijn en waar geen al te druk verkeer van mensen plaats vindt. Verder is het over het algemeen noodzakelijk, dat er veel dieren en planten in de omgeving zijn, zodat de sfeer in het minder bewuste wordt geschapen, waarin zo'n huiskabouter, zoals dat dan heet, een aardgeest dus, zijn werkelijke weg kan vinden. Wij zien ook, dat dergelijke geesten zich soms gaan hechten aan planten. De simpele vreugde van een plant is zo weinig in strijd met het chaotische karakter van een aardgeest, dat hij, beroerd door dit simpele leven en deze simpele levensvreugde, getrokken wordt tot een bescherming hiervan en hier deel aan krijgt. Een dergelijke kleine aardgeest kan dus evolueren. Zijn bewustzijn wordt groter en - door zijn bewustzijn van andere dingen dan alleen de vaste materie, waarin hij tot nogtoe heeft geleefd - kan hij dan inderdaad komen tot een bewustzijn van - laten we zeggen - een grotere aardgeest.

Sterfelijk zoals de mensen zijn aardgeesten natuurlijk niet. Ze zouden kunnen zeggen, dat ze eigenlijk onsterfelijk zijn, zolang de materie, waarin zij zich levend vestigen, waaraan zij hun levend bewustzijn hebben gekleefd, dus niet vernietigd wordt. D.w.z. dat een aardgeest, die zich aan graniet vasthoudt, een paar miljoen jaar kan leven. Daar staat tegenover, dat er niet kan worden gesproken van een voortbestaan van deze aardgeesten, en ook vele andere elementen. En ook dat heeft weer zijn reden. Want wat is hetgeen ons voortbestaan tot een realiteit maakt? Het feit, dat een mens herinneringen opdoet, ervaringen opdoet, die hij als geest verder verwerkt. Er is dus een continuïteit in leven. Een aardgeest zal echter over het algemeen zo weinig ervaringen opdoen, dat hij niet in staat is zichzelf in andere omstandigheden als dezelfde ikheid, als hetzelfde ego volledig te realiseren. Hij heeft geen bewustzijn van de continuïteit van bestaan. Daarom zegt men dus, dat zij sterven.

En...eens kijken, wat hebben we nog meer te vertellen daarover? O ja, natuurlijk...ik wil hierop wijzen: De mensheid kan onder sommige gevallen ook chaotisch denken. In de oorlog b.v. zien we vaak verschijnselen van dit chaotische principe, waarbij men alleen nog maar door vernietigingsdrang, vernietigingswil wordt bezeten. En nu is het vreemde, dat een dergelijk iets door een aardgeest over het algemeen heel goed wordt begrepen. Dergelijke dingen vallen n.l. in de tendenz, die zij zelf hebben. Zij zijn a.h.w. een scherpere vorm van de situatie, waardoor zij oorspronkelijk tot hun eerste incarnatie op de aarde werden aangetrokken. Het is dus begrijpelijk, dat - waar een dergelijke tendenz bij de mensheid tot uiting komt - de natuur (zoals men zegt), maar wij kunnen in vele gevallen zeggen: de aardgeesten, daarop op verbluffende wijze reageren. Ze zijn dan in staat om mede te helpen aan het tot stand komen van overstromingen, lawines, steenval, aardverschuivingen, maar ook aan het scheppen van condities, die aan de mensen de strijd mogelijk maken en het dan plotseling veranderen van deze condities. Het voorbeeld b.v. van de Joden, die door de Rode Zee trekken. Aangenomen inderdaad, dat de Joden in een goede gesteldheid waren - dus ondanks hun angst vertrouwden op hun God en daardoor een zekere vrede hadden - waren zij niet belangrijk voor die aardgeest. Laten we nu eens verder aannemen, dat het droog-zijn van de Rode Zee (waarschijnlijk in werkelijkheid de z.g. Schelfzee) een resultaat was van natuurlijke condities. Dan is het zeer begrijpelijk, dat deze aardgeesten op het ogenblik, dat hier met haatbezeten, dus chaos-mensen achtervolgend optreden, zij beginnen met plotseling zeer veel water op te nemen in de zanderige ondergronden, zodat drijfzand ontstaat. Hierdoor kan het leger dan natuurlijk niet verder komen en is het mogelijk, dat bij kerend tij of veranderende wind ze inderdaad verdronken zijn, zoals er geschreven staat.

Ik bedoel, dat is nu een heel simpel ding. Maar al die uitlegging is natuurlijker dan het wonder zonder meer. Een reactie van invloeden, die aan de goddelijke wetten gehoorzamen, is logisch. Maar een onmiddellijk ingrijpen van de Grote God op een dergelijk gebied, is weer onlogisch, omdat deze, als Al-schepper een dergelijke situatie zou kunnen voorkomen, wanneer hij dat wenste, zonder dat hij daarvoor een wonder behoefde te doen. Begrijpt U?

Zo kunnen we verdergaan. En dan kom ik tot de conclusie van m'n verhaaltje en dat is dit: We zien op het ogenblik in heel veel landen een voortdurende haat-campagne en haat-propaganda. We zien mensen met een voortdurend groeiend meerderwaardigheidsbesef, waardoor ze een zekere minachting krijgen voor hun omgeving. Dit zijn chaos-gedachten. En chaos-gedachten trekken aardgeesten aan, zoals ik reeds gezegd heb, met een gelijke bezieling. Terwijl normalerwijze de gevormde gedachte door de aardgeest wordt gemeden en dus ook de mensheid. Wat zou het resultaat er van kunnen zijn? Dat bepaalde natuurgeesten proberen de gedachten, die ze van de mensen opvangen, te verwerken, omdat deze in overeenstemming zijn met hun eigen begeren en eigen interessen.

Ze realiseren zich niet, wat ze daarmee aan leed veroorzaken. Maar ondertussen zit de mensheid er mee opgescheept. Men van de redenen, waarom het uitzenden van goede gedachten op aarde zo belangrijk is. Want ik heb het nu alleen gehad over aardgeesten. Maar er zijn andere elementalen, die op dezelfde wijze reageren. Zo kennen we b.v. de vuurgeesten. Het is eigenaardig, dat de vuurgeest het meest reageert op paniek. De salamanders, zoals U ze zult noemen. En dan hebben we b.v. de luchtgeest. Deze worden eigenaardig genoeg weer het meest aangetrokken door een - laten we zeggen - bezitslust. Hoe meer de mensen op hun bezit gesteld zijn, hoe gemakkelijker de luchtgeest er toe komt om daar een aanval te doen. De watergeest wordt ontzettend geprikkeld door al hetgeen, wat vastheid betekent. Want in zijn spelende vorm heeft hij geleerd, om vastheid te zien als iets, dat te allen tijde moet worden vernietigd, wil hij zijn eigen wezen sparen. Het land op zichzelf irriteert hem niet. Het is immers niet een vast en denkend vermogen. En de geesten, die daarin leven, zijn over het algemeen chaotisch van karakter. Maar stel je voor, dat er nu een mensheid komt, die zo oerkoppig en rotvast is in zijn overtuiging en denkwijze, dat deze uitstraling ook de watergeest bereikt. Wat is het resultaat? Dat zij met al hun krachten een aanval zullen doen om deze vastheid te vernietigen. De vastheid, die voor hun eigen wereldje schijnbaar een bedreiging vormt.

Heeft U er zo wel eens over nagedacht? Nee hè? U heeft altijd gedacht, dat het aardige sprookjes waren. Toch bestaan ze, hoor. O, het zijn geen lieve kaboutermannetjes met een rood mutsje en een baardje. Ze zijn niet beleefd ook, en niet sluw ook. En wanneer de aardgeesten goud^{de} graven hebben, dan kunnen we eerder zeggen, dat ze aan sommige mensen door een verandering in de toestand van de aardkorst de mogelijkheid kunnen openen om goud te vinden. Inderdaad, het is soms mogelijk. Het zal wel gebeurd zijn ook. Maar het zijn toch helemaal niet de lieve wezentjes, die men zich voorstelt en evenmin de platvoetige gedrochten, die men als trollen en kobolden voorstelt. Het zijn gewone geesten, die soms een menselijke vorm aannemen, maar dan altijd een spotbeeld van de mens blijven, omdat het chaotische karakter ook daar tot uiting komt. Kijk, men kan een kobold wel vertellen, hoe een mens er uit ziet. En misschien zal hij onder omstandigheden proberen om zichzelf ook geestelijk om te vormen tot een soort mens. Maar men kan hem toch nooit vertellen, dat de neus altijd op één plaats moet zitten, dat de oren alleen maar dienen om te luisteren en niet om daarmee te wapperen. En dat je alleen op je voeten moet lopen en niet op je handen. Want dat is voor hem met zijn gedachtengang iets onlogisch. Alles moet wisselend zijn en hoe meer men de zaak door elkaar gooit, hoe leuker. Dus daarom zijn het vanuit menselijk standpunt natuurlijk geen schoonheden. En datzelfde kunnen we voor alle andere geesten zeggen, ofschoon b.v. de watergeest in de ogen van de meeste mensen sierlijk is, omdat hij over het algemeen - zelfs wanneer hij het meer menselijk karakter zou willen benaderen, b.v. het visachtige - toch altijd een vloeiende vorm behoudt, een vorm, die voortdurend vervloeit. En dat vervloeien betekent, dat er een hoofdlijn is, van waaruit de details voortdurend blijven veranderen. Begrijpt U? En dat is voor de mens zo sierlijk.

Zo zou ik verder kunnen gaan. Deze wezens bestaan inderdaad. Ze worden door de mensheid over het algemeen teruggedreven naar streken, waar de mensheid of zelf nog wat chaotisch is in zijn denken (dus zeer simpel en eenvoudig) ofwel ze worden teruggedreven naar de diepten, dus naar de ondergrond, diep onder de aarde, ver in de zee, hoog in de lucht, enz.

Deze kleine geesten zijn mede een belangrijk vormgevend principe voor deze wereld geweest. En op het ogenblik helpen ze nog steeds mee om die vorm van die wereld te wijzigen. Ook al zijn zij er zich niet van bewust, dat ze met hun spel - want werk zou ik het niet eens willen noemen, maar met hun spel - geleid worden, zodat bepaalde resultaten, door hegeren gewenst tot stand komen.

Om nu nog even terug te komen op de meer bewusten. Deze staan weer onder hogere geesten, die ik niet graag meer elementalen zou noemen. Wij zouden kunnen zeggen, dat ze meer vallen in de sfeer van...engelen b.v., lagere engelen. Zij zijn volledig bewust en volledig geformeerd. Maar hun taak bestaat uit het vormgeven ook aan de wereld, het bevorderen van bepaalde verschijnselen daar en het remmen van andere. Zij op hun beurt staan weer onder leiding van de Heer der Wereld, die ook hier dus een beslissend woord heeft. Vandaar waarschijnlijk, dat men de Heer der Wereld vaak voorstelt als zetelend in een onderaards rijk. En al die geesten samen staan weer onder het gezag van de Wereldgeest. En die Wereldgeest op zijn beurt staat weer in contact met de Zonnegeest plus met andere planeetgeesten. En zo wordt van daar uit weer een band gevlochten, die over het hele Al loopt. En nu is er één eigenaardig ding. Als je mens geweest bent, dan probeer je meestal op je eigen wereld te incarneren. Maar een aardgeest, of een luchtgeest, een elementaal dus, die - wat men noemt - gestorven is, zal zo snel mogelijk - en hierbij geholpen zowel door planeetgeesten als sterrengeesten - weer op een nieuw te vormen planeet zijn eigen werkzaamheden gaan voortzetten.

Net zo lang, tot hij een band heeft gevonden, die het hem mogelijk maakt op de meer gevormde werelden te betreden. Maar aangezien het menselijke nog steeds niet in zijn levenslijn ligt, zal hij slechts zeer zelden - het is mogelijk - slechts zeer zelden als mens incarneren. In plaats daarvan zien we hem heel vaak steeds meer verantwoording nemend voor lagere planten en dieren langzaam opklimmen tot hogere elementen en uiteindelijk eindigen als een van die engelen, waar ik het over had, een van die zeer bewuste, lichtende geesten, die onder leiding van een planeetgeest vorm geven aan een wereld en gestalte aan het leven daarop.

Nou, dat is dan weer iets heel anders, dat heeft U nu in geen tijden gehad. Is er commentaar op?

x Ja, ik wou vragen, kun je die wezens dan zien?

- Nou, het is natuurlijk niet uitgesloten, dat je ze ziet. Maar ik ben bang, dat de meeste mensen, die denken ze te zien, wel erg misleid worden door hun eigen kinderfantasie. Het kinderlijk karakter van de mens doet hen wel eens elfjes zien. En dat kan soms ontstaan, doordat ze de aanwezigheid van dergelijke primitieve wezens aanvoelen en ze dan maar liefst vertalen in de voorstellingen, die ze vroeger in het prentenboekje A hebben gezien. Weet U wel? Maar als je werkelijk aardgeesten zou zien en werkelijke luchtgeesten zou zien, ik ben bang, dat het dan voor heel veel mensen een teleurstelling zou zijn. Omdat ze zo volkomen verschillen van wat de mens zich als voorstelling daarvan heeft gemaakt. Dat is heel begrijpelijk. De mens probeert alles te herleiden tot menselijke waarden. Hij kan zich niet voorstellen, dat er naast het menselijke een misschien zelfs gelijkwaardige ontwikkeling bestaat, die de menselijke vorm beschouwt als... "nou ja, ze kunnen niet beter, ze zitten nu eenmaal in die vaste vormen vastgeroest en het kan niet anders. Je moet medelijden met hen hebben."

x Als een mens nu zeker weet, dat hij de dingen, die hij op een gegeven ogenblik ziet, niet heeft gezien in dit leven, komt dat dan, doordat je dat in een vorig leven hebt gezien misschien? B.v. je denkt, dat je dergelijke wezens niet in allerlei vormen en dat je zegt: ja, het komt uit mijn fantasie voort. Maar wat is eigenlijk fantasie?

- Weet U, wat fantasie is? Een vervlechting van de werkelijkheid van verschillende werelden, die in de wereld, waarin U op het ogenblik leeft, een absolute onwaarheid is. Dus dat is heel nuchter en logisch.

x Ja, zeker; dus een mengelmoes.

- Het is een mengelmoesje. Een mengelmoesje van innerlijke wereld (dus wens- en droomleven), van geestelijke werelden, waarvan je misschien een vage herinnering hebt; van werelden, die je niet eens kent, maar waarvan je kennis hebt genomen door de gedachten van anderen te volgen en voor jezelf te vertalen. Werelden, die parallel lopen met Uw wereld en door de mensheid niet betreden kunnen worden, maar die soms als gedachten door U worden gevoeld. En dergelijke dingen meer. Dat alles tezamen.

x U zegt: "Ze kunnen teniet gaan." Is dat niet tegenstrijdig met de gedachte, dat er eigenlijk niets teniet gaat?

- Ik geloof, dat U me dan niet helemaal zuiver hebt begrepen. Ik heb gezegd, dat een aardgeest teniet kan gaan, omdat hij zelf geen voldoende vormbewustzijn bezit en dus geen continuïteit in zijn bewustzijn kent. Daarmee gaat dus het wezen aardgeest, dat hier heeft bestaan, eigenlijk teniet. De krachten, waaruit zij heeft bestaan, bestaan voort. De ziel, of de geest, die de kern ervan was, bestaat ook voort. Maar voor de aardgeest - chaotisch wezen, daar heb ik de nadruk juist op gelegd - is het zeer moeilijk zich een vaste vorm en een vaste reeks begrippen te denken. En toch zijn deze noodzakelijk voor de omschrijving van een ego. En we moeten ons "ik" eerst bepalen en definiëren kunnen, willen wij kunnen vaststellen, dat het van de ene wereld in de andere overgaat. Dat is toch logisch. U ziet dus, het is geen tegenstrijdigheid. Maar het voortbestaan, de al-of niet-continuïteit van het leven, is vanuit ons standpunt, van het standpunt van degene, die het leven doormaakt, een kwestie van bewustzijn. Ik wil U een voorbeeldje geven: U weet niet, waar U naar toe reist. We zetten U hier op het ogenblik in een of ander voertuig. Een auto of een trekschuit, dat interessert me niet. U zit daar een uurtje en U heeft het landschap gezien. Nu valt U in slaap. U weet niet, waar U naar toe gaat. U weet niet, waar U terecht zult komen. U heeft geen flauw idee ervan. U wordt wakker in een nieuwe wereld. Kunt U nu zeggen, hoe U daar gekomen is? Als men U daar nu aanspreekt met een andere naam, b.v. Moutertje Pieterse, kunt U dan zeggen, dat het niet zo is? Dan heeft U nog een "ik"-bewustzijn. Dus U kunt nog teruggrippen naar die vroegere herinnering. Maar stel U nu eens voor, dat U in die slaap al datgene, wat U heeft doorgeemaakt, uiteindelijk zo vervaagt, dat het net lijkt, of U het gedroomd hebt.

Wat weet U dan nog van de werkelijkheid af? Er is een continuïteit van degene, die U bent. Inderdaad. Maar een continuïteit van Uw leven en bewustzijn? Ik betwijfel het ten sterkste. Denk maar eens aan een mens, die een geval van totale amnesie kent. Algeheel geheugenverlies. Die beginnen soms een geheel ander leven, waarbij dezelfde drijfveren op een geheel andere wijze geuit worden; bouwen zich een heel nieuwe maatschappelijke positie desnoeds op. Die mogelijkheid bestaat. Het zal niet veel voorkomen, maar het bestaat. Denkt U, dat voor die mensen hun stoffelijk leven een continuïteit is? Nee. Dat begint op het ogenblik, dat ze aan dit leven, dus aan deze fase van hun bestaan zijn begonnen en het voorgaande is weg; onderdrukt misschien of zo. Maar het is weg voor hen. Op het ogenblik weten ze van niets. En zo gaat het met zo'n aardgeest ook precies hetzelfde. Is het nou duidelijk geworden?

x Jawel, ik begrijp wel, hoe U het bedoelt, maar...

- Maar....?

x Maar dan is er toch eigenlijk geen verlies. Dan blijft het wel bestaan, ook al is het tijdelijk niet bewust.

- Dan zitten we weer voor de oude knoop: het is erg makkelijk om vanuit het goddelijk standpunt te gaan denken en te zeggen, dat alle dingen gelijktijdig en volledig bestaan, en dat er nooit een verlies kan zijn en nooit een winst. Maar als we in ons eigen primitieve standpuntje kijken, dan is het anders. En wanneer we ons verplaatsen in het standpunt van zo'n wezen, is er dus geen continuïteit van bestaan. Begrijpt U? (ja). We moeten altijd logisch blijven. Het is voor de mensen o, zo makkelijk om in Gods troon te gaan zitten en te vertellen, hoe het moet. Maar het is zo verduveld moeilijk om de zaak dan ook tot werkelijkheid te maken, weet U. Zo is het met het bewustzijn precies hetzelfde. We kunnen heel makkelijk gaan redemeren: vanuit het goddelijk standpunt is het zo en zo. Maar breng het voor jezelf eens in de praktijk. Het wordt heel erg lastig. Het is al voldoende, wanneer je leert je eigen menselijke waarde op de juiste wijze in de praktijk te brengen en daardoor voor jezelf een goed leven te vinden; een leven, waarvan jezelf overtuigd bent, dat dit voldoende voor je is. Niet waar?

x Hebben aardgeesten wel een eigen ziel?

- Ja, ze hebben wel een eigen ziel. Alle leven heeft een ziel. Alle leven moet een goddelijke kern zijn, anders zou het geen leven zijn.

x Een groepsziel?

- Een groepsziel hebben ze natuurlijk ook. Die hebben de mensen ook. Maar wat men groepsziel noemt, is uiteindelijk niets anders, als een totaal-geleidend principe, dat alle levenskracht binnen de mensen - of binnen deze aardgeesten, als U dit zo zeggen wilt - op het ogenblik werkzaam, nog weer in een bepaalde richting leidt. Dus de begrenzing van de mogelijkheid "mens-zijn", of "aardgeest-zijn". Dat heeft iedereen. Alleen zal bij de mensheid de groepsziel niet zo sterk tot uiting komen, als bij het dier. D.w.z. de gewoonte-schablonen. Maar als je nou de menselijke gedachten krijgt en daarnaar kijkt, dan vraag je je soms af, of het nog wel een groepsziel is, of dat het eigenlijk maar niet één bewustzijn is, waar de een of andere waanzinnig geworden grote geest op zit te hameren; er alderhand nonsens inhamert. Het is natuurlijk niet zo. Het zijn de mensen zelf, die die waanzinnigen, die al die impulsen maar steeds in de mensheid inhameren, geschapen hebben. Dat is de groepsziel niet. De groepsziel kan zich daar niet meer tegen verzetten, omdat het door de grote vrijheid van de individuen is ontstaan. Maar een groepsziel hebben ze ook. Zijn er nog meer commentaren te geven?

x Zouden elementalen soms gebruik maken van de z.g. schillen, dus de overblijfselen van een entiteit, waar de ziel is uitgetrokken?

- Onder omstandigheden is het mogelijk. Maar dan krijgen we over het algemeen te maken met kwaadaardige wezens, hoor. Want zou dat gebeuren, dan moeten we niet vergeten, dat een dergelijk elementaal dan over het algemeen heeft genomen (of gestolen, precies, zoals U het zeggen wilt), niet als een werktuig om te schoppen. Van zijn standpunt uit normaal. Niet waar, als U een sloper een moker geeft dan zegt hij: "Dat is een instrument niet om iets in elkaar te klinken maar om iets af te breken." Zo zegt de elementaal: "Ik heb nu wel een vorm, maar die vorm is alleen voor mij iets, waarmee ik andere vormen kan vernietigen." En zo krijgen we dus door elementalen b.v. in een schil over het algemeen te zien als kwaadaardige wezens. Duidelijk? Nou, als we er zijn, dan hoop ik, dat dit toch wel een interessant licht betoogje is geweest...

x Ik wil nog even iets vragen: Wie heeft toch al deze dingen ontdekt?

- Wat?

x Het bestaan van deze wezens.

Elke geest ontdekt dat. Geloof U mij, zodra U een bewustzijn hebt, dat boven de rust-periode van Zomerland is uitgekomen, dan zult U voor Uzelf ontdekken, hoeveel andere wezens naast deze door mij genoemde elementalen er nog bestaan. En dan zult U ontdekken, hoe fantastisch eigenlijk alles samenwerkt. Hoe wonderbaarlijk de evenwichtigheden er overal zijn. Dan sta je werkelijk perplex, als je dat ziet. Want die dingen hebben allemaal hun eigen doel, hun eigen functie. En in hun eigen levensgang zijn ze altijd weer bewustzijn-bevorderend voor anderen. Zo is de mens voor de dieren, de dieren voor de mens, weet U? Eeuwige wisselwerking. Het is wonderbaarlijk. Nou, en de geest heeft dat wel eens meegedeeld aan de mensen. Maar vergeet niet, dat de vroegere mens met zijn meer chaotisch principe makkelijker geloofde aan deze dingen en ze dus meer au sérieux nam, daardoor minder afweer en minder scherp-gevormde gedachten uit zichzelf vormde; en daardoor door die aardgeest nog wel eens beet werd genomen. U moet maar eens opletten, als U die aardgeest-verhalen leest, dan ziet U altijd, dat ze of de vijanden zijn, de krachten der chaos, die de mensen bestormen, of z'n goden. Ofwel....laten we zeggen, de oplichtertjes van de natuur, die proberen iedereen eigenlijk voortdurend bij de neus te nemen en ongemakken te bezorgen. Op die manier is het ontdekt. Of beter gezegd, het is niet ontdekt; maar we zijn er ons bewust van geworden. Klaar? Dan is het woord aan de laatste spreker, die dan met een beetje waardiger onderwerp ongetwijfeld weer voor U zal besluiten.

Ik wens U allemaal natuurlijk een prettige Zondag nog.
